

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 002962 16 Кж 3
Бања Лука, 21.12.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М.Ф., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката С.Л. из Д., изјављеној против рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002962 16 Кв 2 од 12.12.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.12.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.Ф., изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002962 16 Кв 2 од 12.12.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002962 16 Кв 2 од 12.12.2016. године, одбијен је приједлог браниоца оптуженог М.Ф. за укидање притвора. У образложењу се наводи да околности, које је бранилац изнијео у приједлогу од 06.12.2016. године, а тичу се болести родитеља оптуженог, која је потврђена медицинском документацијом за дугогодишње здравствене проблеме, не може бити одлучна чињеница да се према оптуженом укине притвор.

Против наведеног рјешења, благовремено, је изјавила жалбу бранилац оптуженог, адвокат С.Л. из Д., због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и, како наводи погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и мјера притвора замјени мјерама забрана, које се у приједлогу конкретизују. У образложењу жалбе, износе се чињенице и околности у вези са извршењем предметног кривичног дјела и на томе заснива тврдња да примјена мјере притвора, у конкретном случају, није неопходна и да постоје услови да се притвор замјени мјерама забрана из члана 184. став 2. и 185. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Притвор је оптуженом одређен рјешењем тог суда број 13 0 К 002962 16 Кв од 27.10.2016. године из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, а након потврђивања оптужнице окружног тужилаштва у Добоју број КТ15 003440 05 од од 30.9.2014. године, којом се терети (заједно са оптуженима Ж.Ж., Д.С., М.И. и Н.Л.), због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске (оптужница измијењена 25.11.2016. године), а продужен рјешењем од 25.11.2016. године, након изрицања првостепене пресуде и осуде на казну затвора у трајању од 4 (четири) године.

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу, којим је одбијен приједлог браниоца за укидање притвора. Болест родитеља оптуженог (потврђена приложеном медицинском документацијом), првостепени суд прихвата као нове чињенице, у смислу одредбе члана 196. став 6. ЗКП РС, изнесене у приједлогу за укидање притвора од 06.12.2016. године и у оцјени тих околности, са аспекта њиховог значаја за нужност даље примјене мјере притвора, даје ваљане разлоге, које овај суд прихвата као мјеродавно образложене.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић